

identitet, det er vigtigt for det sociale liv, og det er ikke mindst vigtigt i kommunikationen mellem forældre og børn. Det giver jo desværre en skæv indgang til livet, hvis det er sådan, at man ikke kan kommunikere med sine forældre; det ved vi også fra danske børn, der af forskellige årsager har kommunikationsproblemer med deres forældre.

I denne sammenhæng taler vi om kommunikationsproblemer, der opstår, fordi man ikke taler samme sprog, og det vil altså sige, at når man fjerner modersmålsundervisningen, skaber man som samfund sociale problemer. Man ved på forhånd, at det vil skabe sociale problemer, men det lukker man øjnene for og afskaffer alligevel modersmålsundervisningen.

Undervisningsministeren har på intet tidspunkt kunnet komme med bare ét videnskabeligt belæg for, at det skulle fremme indlæringen af dansk, at kommunernes obligatoriske modersmålsundervisning afskaffes – ikke ét! Det vil sige, at man sår tvivl om al videnskabelighed og sår tvivl om, i hvilken grad modersmålsundervisning styrker indlæringen af dansk, selv om det kan fastslås, at det gør den. Der er ikke én undersøgelse, der siger, at der er belæg for, at modersmålsundervisning ødelægger muligheden for at lære dansk.

Ikke desto mindre ønsker VKO-flertallet altså at afskaffe modersmålsundervisningen, men kun for nogle. I forslaget er det nemlig kun modersmålsundervisningen for børn fra lande uden for EU og EØS, der afskaffes, så regeringen anerkender altså, at det er vigtigt med modersmålsundervisning for børn fra EU- og EØS-lande. Men det er en lille bitte smule svært for os at finde ud af forskellen på børn fra EU og børn, der ikke kommer fra EU. Hvorfor mener regeringen, det er vigtigt, at børn fra EU får modersmålsundervisning og ikke alle andre børn?

Jeg synes, det fortæller lidt om VKO-flertallets integrationspolitik. Man gør fordomme til politik, og på den måde svigter man de tosprogede børn i Danmark. Afskaffelsen af modersmålsundervisning giver risiko for, at børn fra etniske mindretal får dårligere danskkundskaber, end de har i dag, og det er til skade for både de etniske mindretal og samfundet som helhed. Det er til skade for os, hvis børn og forældre ikke kan kommunikere, og det er til skade for os, hvis det er sådan, at vi har en gruppe mennesker, der ikke kan deltage aktivt i arbejdslivet, fordi de ikke har fået de nødvendige danskkundskaber.

Venstre har forsøgt at sige, at forslaget sandelig ikke afskaffer modersmålsundervisningen, men kun gør det frivilligt for kommunerne at tilbyde den. Men sandheden er jo, at når man fjerner bloktilskuddet til modersmålsundervisning, afskaffer man den reelt i langt de fleste kommuner, fordi kommunernes budgetter er meget hårdt presset – ikke mindst fordi regeringen lader sit skattestop erstatte det kommunale selvstyre og dermed meget effektivt forhindrer, at kommunerne kunne finde penge til modersmålsundervisning ved f.eks. at kradse dem ind hos den lokale befolkning.

Jeg synes, at konklusionen på alt dette omkring modersmålsundervisningen må være, at hvis VKO også ønsker at få forslaget til tredjebehandling, skaber de grøfter og skaber skel i stedet for at bygge bro mellem kulturer, sprog og mennesker. Det er jo ikke kun et spørgsmål om at bygge bro mellem to sprogede og danskere; det er også et spørgsmål om at bygge bro mellem børn og forældre, når forældrene er kommet til landet udefra, og børnene er født og opvokset i Danmark. Der er behov for, at der bliver skabt en bro, som gør, at familien kan hænge sammen, efter at den er kommet hertil, for ellers bliver der skabt problemer, som kan være svære at løse.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu har vi i lang tid hørt fru Pernille Rosenkrantz-Theil tale om, at regeringen afskaffer modersmålsundervisningen. Kan fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke bekræfte, at der intet sted i lovforslaget står, at regeringen afskaffer modersmålsundervisningen, men at det lovforslag, vi behandler, faktisk drejer sig om, at man afskaffer kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning, hvilket er noget ganske andet? Det vil jeg gerne have en bekræftelse af.

Så er jeg nødt til at spørge fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Hvad er forældrenes ansvar set med Enhedslistens briller? Er det forældrenes ansvar, at de faktisk fra barnet er født taler med det på det modersmål, forældrene måtte have, eller er det statens ansvar, at børnene kan komme til at tale med deres forældre?

Hvis det sidste er tilfældet, må jeg spørge fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Hvad har Enhedslisten så tænkt sig at gøre? Skal man give modersmålsundervisning fra barnet er 0 år gammelt?